

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 172/24

Luxemburg, 4 octombrie 2024

Hotărârea Curții în cauza C-650/22 | FIFA

Fotbal: unele dintre normele FIFA privind transferurile internaționale de jucători de fotbal profesioniști sunt contrare dreptului Uniunii

Aceste norme constituie un obstacol în calea libertății de circulație a jucătorilor și restrâng concurența între cluburi

Un fost jucător de fotbal profesionist stabilit în Franța contestă în fața instanțelor belgiene unele dintre normele adoptate de Federația Internațională de Fotbal Asociație (FIFA), asociația responsabilă cu organizarea și controlul fotbalului la nivel mondial, invocând că acestea au împiedicat angajarea sa de către un club de fotbal belgian. Normele în cauză figurează în „Regulamentul privind statutul și transferul jucătorilor” (RSTJ) al FIFA.

Aceste norme, care au vocație să fie puse în aplicare atât de FIFA, cât și de asociațiile naționale de fotbal membre ale acesteia, precum Asociația Regală Belgiană de Fotbal (URBSFA), se aplică printre altele în cazul în care un club consideră că unul dintre jucătorii săi a încetat contractul de muncă fără „motiv întemeiat” înainte de termenul normal al acestui contract. Într-un asemenea caz, jucătorul și orice club care dorește să îl angajeze sunt obligați în solidar la plata unei indemnizații către fostul club. În plus, noul club poate face obiectul, în anumite situații, al unei sancțiuni sportive constând într-o interdicție de a angaja noi jucători o anumită perioadă. În sfârșit, asociația națională de care aparține fostul club al jucătorului trebuie să refuze să elibereze un certificat internațional de transfer asociației la care este înregistrat noul club atât timp cât există un litigiu între fostul club și jucător în legătură cu încetarea contractului.

Cour d’appel de Mons (Curtea de Apel din Mons, Belgia) solicită Curții de Justiție să stabilească dacă aceste diferite norme sunt conforme cu libertatea de circulație a lucrătorilor și cu dreptul concurenței.

Curtea statuează că toate aceste norme sunt contrare dreptului Uniunii.

Pe de o parte, normele în cauză sunt de natură să constituie un obstacol în calea libertății de circulație a jucătorilor de fotbal profesioniști care ar dori ca activitatea lor să evolueze mergând să lucreze pentru un nou club, cu sediul pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii. Astfel, aceste norme expun jucătorii respectivi și cluburile care doresc să îi angajeze unor riscuri importante, riscuri financiare imprevizibile și potențial foarte ridicate, precum și riscuri sportive majore, care, considerate împreună, sunt de natură să împiedice transferul internațional al jucătorilor menționați. Deși unele restricții în calea liberei circulații a jucătorilor profesioniști pot fi justificate de obiectivul de interes general care constă în a asigura regularitatea competițiilor de fotbal intercluburi, prin menținerea unui anumit grad de stabilitate în efectivele cluburilor de fotbal profesionist, în speță normele în cauză par totuși, sub rezerva unor verificări de către cour d’appel de Mons (Curtea de Apel din Mons, Belgia), **să depășească, sub mai multe aspecte, ceea ce este necesar pentru urmărirea acestui obiectiv.**

În ceea ce privește, pe de altă parte, **dreptul concurenței**, Curtea statuează că normele în litigiu **au ca obiect să restrângă sau chiar să împiedice concurența** transfrontalieră căreia ar putea să i se supună toate cluburile de

fotbal profesionist cu sediul în Uniune, recrutând în mod unilateral jucători care au contract cu un alt club sau jucători în legătură cu care se susține că contractul lor de muncă a fost reziliat fără motiv întemeiat. În această privință, Curtea amintește că posibilitatea de a-și face concurență prin recrutarea de jucători deja formați joacă un rol esențial în sectorul fotbalului profesionist și că normele care restrâng în mod generalizat această formă de concurență, prin blocarea repartizării lucrătorilor între angajatori, precum și prin împărțirea piețelor, seamănă cu un acord de neangajare a personalului altui angajator. De altfel, Curtea arată că, sub rezerva verificării de către cour d'appel de Mons (Curtea de Apel din Mons, Belgia), aceste norme **nu par a fi indispensabile sau necesare**.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral și, dacă este cazul, rezumatul hotărârii](#) se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!

